

1866-05-21

SENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

RECIPIENT

Jens Adolf Jerichau

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

London

Recipient's location:

København

Mentioned people:

Carl Joachim Hambro

Frederica Rowan

Vilhelm Schousboe

Archive:

Det Kongelige Bibliotek

TRANSCRIPTION

[London. 21 Maj 1866

Kjære Adolf

Mine sidste to Breve har Du nu sandsynlig faaet, Du og Børnene og Vilhelm¹, og haster jeg derfor ikke saa uhyre med disse Linier. Ja! syg var jeg jo, og derefter har jeg arbeidet saa voldsomt og uafbrudt, at det er kun at forundre, at jeg kan holde det ud, men dette skeer, for at komme snarest mulig hjem dersom der ingen nye Bestillinger er kommne. Jeg synes jeg har det godt hvordan det end gaaer, thi faaer jeg Arbeide som betaler sig godt, saa er det jo

[2] upaaklageligt, og faaer jeg ingen, ej, saa er jeg først rigtig glad, thi Reisen har jo alt havt sit gode Udbytte, og saa er der ingen Grund mere at bie.

Jeg venter Dig ikke kjære Adolf hertil. Du har godt af at hvile Dig, og have Ro. Lad mig kun tummle mig saa længe jeg endnu har Kræfter dertil, og hjælpe til hvor jeg kan. Igaar var jeg i Westminster² og hørte en herlig Gudstjeneste. Kirken i og for sig er jo højtidelig deilig ligesaaledes vare Sangene Lithurgien og Menighedens hele Adfærd. Men Prædiken! Ja Adolf

[3] Gid Du kunde have hørt den! Det var en Pintsefest, den første Pintsefest for mig. Jeg blev løftet og dragen af Ordet, som var Aand og gjorde Aanden levende, og følte mig i Samfund i levende Samfund med Ham Aandernes Aand Faderen i Himmlen og med alle som bekjende ham i Jesu Christi hans eenba[a]rne Søns hellige Navn. Ak Adolf! Slige Øjeblikke i Livet ere sjældne og ere af en saa velsignende Indflydelse paa Menneske

[4] hjertet at dette er heelt opfyldt af en eneste Følelse af Tak mod ham alt det Godes Indbegreb, fra hvem alt Godt kommer, og i hans hellige Navn vi skulle leve et helliggjort Liv. Ak hvor jeg har bedt for Dig! for vores Børn for Skovsbo for R:³ ogsaa ret af Hjertet. Jeg vilde egentlig gjerne endnu skrive mere men det er seent i dag kl er halv Eet om Natten. Jeg kommer fra et kjedeligt ækelt Selskab fra Lady Lyell⁴ hvorhen jeg gik kl. 11 og var en af de første Gjester. Jeg blev der eet Quarter for at puffe mig frem og trædes og puffes igjen. Ekelt ekelt! Adieu.

Din trofaste Elisabeth Jerichau.

Den 23de Maj. Tak min elskede Adolf for Dine kjærlige Linier. Jeg faaer talt med Frk: Rowan⁵ iaften, og vil skrive Dig om hun raader dertil imorgen.

Troer Du at Du ej bliver kjæd af være kommet hertil naar Du ingen videre Resultater seer? Tilfældet kan ofte lege underlig. Gjør hvad Du vil jeg er

glad om Du kommer men Forholdene ere ikke gunstige. Det gjælder kun om at Din personlige Nærværelse kan fremkalde Noget særskilt for Dig. Jeg troer ikke at Hambro⁶ bestiller Dig noget dennegang. Mueligen han alligevel gjør det naar Døbefonten⁷ er opstillet og Du selv taler med ham, thi han holder af Dig.

¹ Vilhelm Schousboe

² Westminster Abbey

³ Personen bag forkortelsen 'R' er ikke blevet identificeret.

⁴ Mary Lyell

⁵ Frederica Rowan

⁶ Carl Joachim Hambro

⁷ Døbefont udført af Jens Adolf Jerichau til Milton Abbey

hijet at det er blevet
fulgt af en evig del
af Tek med hen til det
Gode Indblik, for
hvor alt det kommer,
og i det hellige Menneske
skal alle Ave et helligt
gjort. Dr. al hvor jeg
har, best for Dig. For
vores Børn for Slaverne
for Røgsen net af Gode
jeg vilde egentlig gerne
undaa Skrive mere men
det er ret i det hellige
Eet og Menneske. Jeg har
for et helligt skelt
Fælleskab for dig. Jeg
hvorhen. jeg vilde gerne
over en af de første. Jeg
blev ved et Børn for at
passe mig. Jeg vilde gerne
passe mig. Jeg vilde gerne
passe mig. Jeg vilde gerne

Enden, 21 Maj 1866
Kjære Adolf
Mine sidste to Breve
har Du nu sandelig
fået. Du og Rasmus
og Vilhelm, og hader
jeg derfor ikke en ydmy
med disse Linier. Ja!
jeg er jeg jo, og derfor
har jeg arbejdet en
valdemut og nævnt, at
det er den at forandre
at jeg kan holde det ud,
men det sker, for at
komme en ret smuk
hjem. Dessuden der ingen
nye Redskaber er kom.
Jeg synes jeg har det
godt. Det er det end
færdig, for færdig
arbejde som holder
sig fast, som er det jo

upordeliglyst, og faar
jagen ej, naar jeg
spret sig glad, og siger
at det er alt hvad jeg
søgte, og saa er der
jagen med mere at se.
Jeg ventet Dig ikke hvar
et Øjeblik. Du har
gjort af at hvide Dig, og
have No. Sed mig kan
kunne mig saa længe
jeg ender har Kraften
Dortil, og hvalge til
hvor jeg kan. Igar over
jeg i Wittenmader og
horte en hvalge Gud
hørte i 3 for sig, og
højtidelig vilig Agtelse
vare Igar og Lethangen
hvalge hvalge hvalge,
Men Indtilen i Te Adolf.

Id Du kunde have lidt
se. Det var en Måned
den første Måned for
mig. Jeg blev købt og
brugen af Adet, som
et Alet og ynde
Aanden leverer, og
fotte mig i Sæfærd
i Levede Sæfærd og
Him Aand er en Aand
Faderen i Himlen
og med alle sin
beligge kan i Sæfærd
Christi hans enbarn
tons hellige Aand.
Alle Adolf! Dige 4
Blikke i Livet er 4
og are af en sea vellig
Indflytelse paa alle